

Der findes ikke Høfder paa Aggertangen fra Betonfastinhøfd Nr. 8 Sydvæst for Agger til Kanalen, et heller Syd for Kanalen ud for Harborør Kogen mellem permanent Høfd Nr. 10 og Betonfastinhøfd Nr. 34. Kystlinien viser derfor paa disse Steder saa stærkt tilbage, at de Diger og Klitter, der nu forhindre Havets Indtrængen paa Tangen og i Kogen, ikke kunne bevares i lang Tid.

Det Sand, der bortføres fra Kysten, bringes af Strømmen gennem Thyborøn Kanalens tragtformige Munding ind i Nisjum Bredning, hvor det afledes ved den saakaldte Fjordgrund mellem Thyborøn og Thy. Da Kysten i Aarets Løb er aftagen mer end almindeligt, er der bleven afleiret ualmindelig meget Sand i Bredningen. Thyborøn Kanal gaar nu langs Østkysten af Thyborøntangens nordlige Del; den er meget bugtet og smal. Fjordgrunden strækker sig mod Syd næsten helt til Rønland, saa at man ved en eventuel Regulering af Kanalen hellere maa lægge Nisjum Brednings nye Udløb til Havet mellem Rønland og Harborør end mellem Thyborøn og Rønland.

Forstranden har ved de permanente Høfder og ved de interimistiske Værker, der ikke have taget synderlig Stæde, bevaret sin Høide og Brede, saa at den har kunnet beskytte Diget. Et 16 Fod høit Dige blev i en Storm gjenembrudt, fordi Forstranden udenfor Diget var for lav og smal, medens i samme Storm et tæt ved liggende 14 Fod høit Dige med en god Forstrand blev ubestødet.

Midt imellem 2de 300 Fod lange Høfder i 1,200 Fods Afstand kan Forstranden bortføres fuldstændigt, saa at der mellem dem dannes en Bugt af indtil 300 Fods Dybde. Ved nye Digeanlæg bør Diget derfor lægges længere fra Kystlinien end tidligere, for at der kan vedblive at være Forstrand ved Diget, selv om der mellem Høfderne bliver en Bugt i Kystlinien.

Ved de 2de nordligste Betonfastinhøfder Nr. 1 og 2 paa Aggertangen, der ligge under en høi Brink, er Forstranden endnu kun 160 og 185 Fod bred og af samme Længde som Høfderne; men, efterhaanden som Brinken bliver bortskyllet og Høfderne forlængede, faaer Forstranden sin fulde Brede.

Ved den tæt Nord for disse Høfder beliggende permanente Høfd Nr. 163, der i 1877—78, for at undgaa kostbart Jordarbejde, kun opførtes paa den smalle Forstrand i en Længde af 130 Fod, har Forstranden senere faaet større Brede, idet Kystlinien er bleven usforandret og Brinken bortskyllet. Høfden er derfor i det forløbne Aar bleven forlængt med 170 Fod. Denne billige Fremgangsmaade, hvorved der spares Jordarbejde og undgaaes at bygge Høfderne ud i Havet, har givet Anledning til mange Misforstaaelser endog hos Kystboerne, der ikke have forstaaet, at det er rigtigt at opofre endel af de høie Brinker.

Naar Forstranden mellem Høfd Nr. 163 og Betonfastinhøfd Nr. 3 har faaet en passende Brede, vil der forøvrigt kun være Lidt tilbage af Aggerbjerg, og Terrainet bag Betonfastinhøfderne Nr. 1 og 2 vil da kun have en Middelhøide af 12 a 13 Fod, saa at der maa opføres et mindre Dige.

Af Kystsikringsværkerne have (som jeg allerede i min Rapport for Finantsaaret 1879—80 gjorde opmærksom paa) de 6 Fangearme paa Thyborøn, de 10 Stk. Tang i Ferring samt en af de 6 Stk. Fastinhøfder paa Aggertangen gjort den interimistiske Nytte, der tilsigtedes med dem. Foruden disse meget lette Værker og de 2de smaa Høfder i Hovvig, der byggedes i 1878—79 og ikke kunne henregnes til de her omtalte Sikringsarbejder, maa de øvrige lige saa lette 5 Stk. Fastinhøfder, hvoraf den nordligste er omdannet til Betonfastinhøfd Nr. 8, samt Strømbryder Nr. 3 paa Thyborøntangen, ikke længer opføres som virksomme.

Da der i Aarets Løb ikke er opført nye Høfder, findes der for Tiden følgende Værker:

A. De permanente Værker, nemlig:

10 Stk. Høfder Nr. 1 til 10 ud for Ferring Sø.	
3 — Nr. 163 til 165 —	Flade Sø.

B. De interimistiske Værker, nemlig:

2 Strømbrydere Nr. 1 og 2 paa den søndre Lange.			
15 lette Høfder	—	—	—
8 Betonfastfiner	—	—	—
8 do.	—	nordre	— og